

[mun sekava elämä](#)

Mä oon 13.v tyttö ja tää tuntuu aika tyhmältä mulle kirjottaa tänne uudestaan, mutta vähän eri tavalla, mutta asiaan... mä siis pidän itseäni tälläsenä...

Ruma, laiska, tyhmä, vitun masentunut tyyppi joka ei voi vaan yrittää, outo, henkilö joka ei osaa ajatella ja keskittyä, pilaaja joka pilaa kaiken, läski, yksinäinen mulkku, ihminen joka ei voi sanoa mitähäluaa..... ja monta muuta asiaa.

Mä en jaksa itseäni, niin kun varmaan moni muukaan mun tapanen tai ei. mua vituttaa että mun elämä ja suku on hyvä, mutta musta tuntuu et oon se joka pilas kaiken, se isän ja äidin vahinko. vaikken oikeest ookkaan. Mun perhe isän puolelta näyttää ihan ok, mut kun lähen äidille niin en haluis ees ovesta astua sisään, koska ainut asia mitä oikeesti ootan on se kun äiti ja se viiskymppinen mulkku jonka kaa se on yhdessä, alkaa tappelee. Ja sit me mennään mummulle ja äiti taas valehtelee et se hankkii uuden kämpän. Ja välillä tuntuu et äiti ei ees puhu mulle tai haluu, se ei soita vaikka oisin kk pois jollei oo jotain todella tärkeätä, ois kiva jos se kysyis ees et mitä teitte sielä isän luona, tai ees kertois jotain tosta murrosiästä, eikä vaan antais deodoranttia käteen ja sanois "joo, tätä sä voit alkaa käyttää nyt". Kotonakin jos se jotain mulle puhuu on jotain tärkeitä jollen mä oo alottanu puhumaan sille, jos se puhuu niin se on jostain et "joo tää kannattaa tehdä näin ja näin... et ei vaan kävis näin ja näin... tai muuten". miks se ei vaan vaikka kysyis miten koulu meni, seki riittäisi. ja sama homma isälle mutta sille pitää vuoden lopussa näyttää todistusta ja sanoo et näin se sit meni taas.

Ei sitä vittuukaa kiinnosta mun koulut tai muu. ja sitten vielä kun äidillä on niin hauskaa sen kusipää mulkun kanssa ja kun se on niin mukava kunnes ne miljoonannen kymmenen jotain kerran alkaa taas riitelee samasta asiasta ja äiti alkaa jauhaa samaa paskaa sille, uudestaan et me muutettaisiin. sen lisäksi tajusin et oon 13.v ja mulla on helvetin isot ura paineet. koska mulle ei riitä se yks ainut ammatti, mutta mitä mun perhe/suku haluaa on ihan muuta. ja kun aletaan puhumaan jostain seurustelu kumppanista, mulle sanotaan et "ei ketään ulkomaalasta" entä jos se onkin ulkomaalainen ja jos ne käskee ottaa suomalaisen mut se ei ookkaan sellanen kenestä mä pidän ja mä en löydäkään ketään täältä. Ja kun ne on rasistisia

mutta ei sano ääneen. ja kun pitäis olla niiin suomalainen ja heti kun tekis jotain mitä ulkomaalaiset tekee niin aletaan sanomaan "noin ne amerikkalaiset tekee" tai joku muu maalainen. Mutta en mä voi

ketään muuta syyttää kun itseäni, ku oon ollu turpa kii ja nyökkäilly perään. ja jos mä nyt alkaisin sanomaan että mitä mä haluan ne varmaan mielessä ajattelin et "onkohan tolla kuumetta?" jos mä valitsen sen mitä mä ite haluan, johon luultavasti liittyy kaikki some ja julkisuus. Niin mun suku ei oo samaa mieltä, ainakaan isän puoli.

Mä tiän et nyt se aikuinen tulee ja laittaa kommentin, onpa sulla monta ongelmaa ja kannattais tulla puhumaan tonne nettineuvontaan. mut kun ei auta. Non tyyliin nuortenlinkissä, nuortennetissä, nuortenelemässä, apuu chatissa käyny, sekasin chatissä käyny. ja vittu ku tässä ei ees oo kaikki mun vitun elämän "parhaimmat kohat". Haluan et tää loppuu tai sit mä muutan pois täältä perheen luota tonne muualle

Suomeen ja asun saatana siellä metsän keskellä.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2022/mun-sekava-elama>